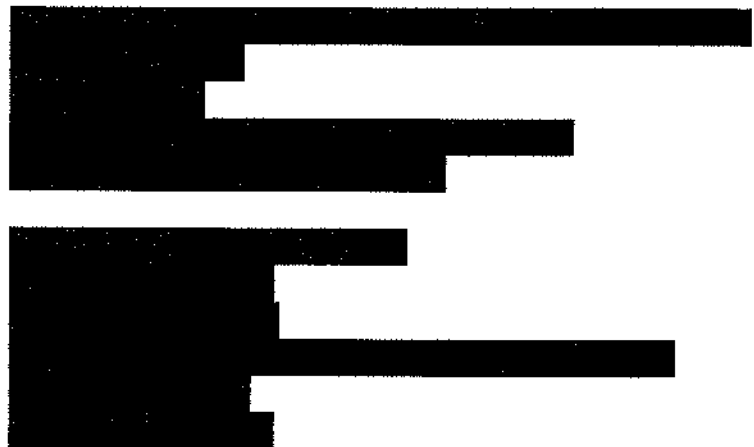

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia   sierpnia 2015 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 11 F / 15

w sprawie pisemnej interpretacji indywidualnej dotyczącej opłaty zapasowej

Na podstawie art. 10 ust.1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584 z późn. zm.), zwanej dalej „u.s.d.g.”, w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko [redacted] przedstawione we wniosku z dnia 22 lipca 2015 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 27 lipca 2015 r., o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej – **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

██ – zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 22 lipca 2015 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 27 lipca 2015 r., o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy o zapasach potwierdzającej sposób wyliczenia i ewidencjonowania opłaty zapasowej w przypadku dokonywania w Polsce produkcji paliw zakupionych frakcji pochodzących z ropy naftowej wydobytej na terytorium Polski. W dniu 21 lipca 2015 r. Wnioskodawca uiścił opłatę od wniosku o wydanie interpretacji w wysokości 40 złotych.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis stanu faktycznego.

Wnioskodawca będąc równocześnie producentem i handlowcem w rozumieniu ustawy o zapasach prowadzi między innymi procesy produkcji paliw z wykorzystaniem frakcji będących półproduktami rafineryjnymi jak i paliwami w rozumieniu ustawy o zapasach i aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie, kupowanych od spółki zależnej ██ które podlegają procesom dalszego przerobu z wykorzystaniem instalacji produkcyjnych zlokalizowanych na terenie ██ Wskazane frakcje takie jak między innymi: destylat naftowy lekki (kod CN 27101911), destylat naftowy średni (kod CN 27101931), olej parafinowy (kod CN 27101931), low sulphur straight run fuel oil, (kod CN 27101964), wytworzone są przez ██ z ropy naftowej wydobytej na terytorium Polski, co potwierdzają umowy łączące ██ z krajowym producentem ropy naftowej. Równocześnie umowa kupna – sprzedaży wskazanych powyżej frakcji łącząca Wnioskodawcę z ██ zawiera odpowiednie postanowienia potwierdzające fakt wytworzenia sprzedawanych frakcji z ropy krajowej, co zdaniem Wnioskodawcy wypełnia przesłanki dokumentu stanowiącego podstawę odliczenia, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 10 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie rodzajów dokumentów uprawniających do pomniejszania wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, stanowiących podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1807).

W efekcie wykorzystania tych frakcji w procesach produkcyjnych powstają paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach i aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie oraz produkty, które nie spełniają definicji paliw. W oparciu o prowadzone ewidencje procesów produkcyjnych Wnioskodawca posiada możliwości ustalenia ilościowego paliw wyprodukowanych z zakupionych frakcji pochodzących z ropy krajowej w stosunku do całkowitej ilości produktów wytworzonych w ramach procesów produkcyjnych w poszczególnych miesiącach.

Wobec tak opisanego stanu faktycznego Wnioskodawca sformułował pytanie oraz swoje stanowisko.

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że opisany sposób pozyskania i udokumentowania wykorzystania do produkcji paliw z ropy naftowej wydobytej na terytorium Polski, wypełnia dyspozycję art. 5 ust. 6 pkt 6 ustawy o zapasach, tj. umożliwi Wnioskodawcy zastosowanie odliczenia paliw wyprodukowanych z ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL) i innych węglowodorów wydobytych w kraju lub z obszaru morskiego należącego do krajowej strefy ekonomicznej przy obliczeniu opłaty zapasowej w danym miesiącu.

Mając na uwadze opisany powyżej stan faktyczny, Wnioskodawca wnioskuje jak na wstępie, tj. o potwierdzenie ze strony Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych prawidłowości opisanego przez Wnioskodawcę sposobu wyliczania i udokumentowania opłaty zapasowej.

W świetle obowiązującego stanu prawnego, stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest nieprawidłowe.

Przepis art. 5 ust. 6 pkt 6 ustawy o zapasach stanowi, że wielkość produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw stanowiące podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej pomniejsza się odpowiednio o ilości paliw wyprodukowanych z ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL) i innych

węglowodorów wydobytych w kraju lub z obszaru morskiego należącego do krajowej strefy ekonomicznej pod warunkiem potwierdzenia tych ilości dokumentami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 6a ustawy o zapasach.

Z kolei § 2 ust. 1 pkt 10 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie rodzajów dokumentów uprawniających do pomniejszania wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, stanowiących podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1807) – „rozporządzenie o dokumentach” – stanowi, że dokumentem uprawniającym do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw o ilości, o którym mowa w art. 5 ust. 6 pkt 6 ustawy o zapasach jest umowa zawierająca postanowienia potwierdzające uprawnienie do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw o ilości, o których mowa w art. 5 ust. 6 pkt 6 ustawy o zapasach;

Ponadto § 6 w punkcie 9 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806) – „rozporządzenie o CN” – wskazuje, że podstawą do wyliczenia opłaty zapasowej stanowi między innymi paliwo oznaczone kodem CN 2710 19 64 (ciężkie oleje opałowe).

W świetle powyższego stanu prawnego obowiązującego, w dacie wydania niniejszej decyzji wynika, że przepisy ustawy o zapasach oraz wydanych do niej rozporządzeń wykonawczych dopuszczają możliwość dokonania przez producenta pomniejszenia wysokości opłaty zapasowej w sytuacji, gdy paliwa objęte obowiązkiem uiszczania opłaty zapasowej (wymienione w § 6 pkt 9 rozporządzenia o CN) są wyprodukowane z ropy naftowej wydobytej na terytorium kraju lub z obszaru morskiego należącego do krajowej strefy ekonomicznej oraz, gdy pomniejszenie należnej opłaty zapasowej udokumentowane jest w sposób, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 10 rozporządzenia o dokumentach.

Oznacza to, że paliwem, który podlega odliczeniu, a jest wymienione we wniosku z dnia 22 lipca 2015 r. może być, to które jest oznaczone kodem CN 2710 19 64. Pozostałe produkty naftowe określone we wniosku, tj. CN 27101931, CN 27101911 i CN 27101931 nie są wymienione w § 6 pkt 9 rozporządzenia o CN, a co za tym idzie nie podlegają odliczeniu.

Ponadto podmiotem, który może dokonać odliczenia paliwa na podstawie art. 5 ust. 6 pkt 6 ustawy o zapasach w związku z § 2 ust. 1 pkt 10 rozporządzenia o dokumentach jest wskazany przez Wnioskodawcę [REDAKTOWANE]. Ten podmiot bowiem jest faktycznym producentem produktu naftowego z krajowej ropy naftowej. Jednakże, zgodnie z § 6 pkt 9 rozporządzenia o CN, [REDAKTOWANE] może dokonać odliczenia tylko produktu oznaczonego kodem CN 2710 19 64. Wnioskodawca w tym stanie faktycznym jest nabywcą (z punktu widzenia ustawy o zapasach) produktów naftowych już przetworzonych z krajowej ropy naftowej, a zatem do niego nie będzie miał zastosowania przepis art. 5 ust. 6 pkt 6 ustawy o zapasach. Dlatego też, stanowisko Wnioskodawcy wyrażone we wniosku z dnia 22 lipca 2015 r. należy uznać za nieprawidłowe.

Do Wnioskodawcy jednakże, zastosowanie w tym stanie faktycznym będzie mieć art. 21b ust. 3 ustawy o zapasach, tj. gdy producent paliw (tu: Wnioskodawca), z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), przetwarzający je poprzez procesy mieszania, które nabył od poprzedniego producenta lub handlowca i których ilość stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez poprzedniego producenta lub handlowca, oblicza opłatę zapasową, przyjmując za podstawę jej obliczenia różnicę pomiędzy ilością produktu końcowego i tą ilością paliw, która stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez poprzedniego producenta lub handlowca, ale tylko w odniesieniu do produktu oznaczonego kodem CN 2710 19 64.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie
do Ministra Gospodarki, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem
Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.